

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 20.678 van 18 december 2008
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 november 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2008.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. PAUWELS en van attaché K. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het staatsburgerschap van Armenië te bezitten en van Armeense origine te zijn. Uw partner was lid van de politieke partij HHsH. Uw problemen begonnen in januari of februari 2003 ten tijde van de presidentsverkiezingen. De HHsH, en dus ook jullie, steunde de presidentskandidaat Artashes Gehamyan, en hierdoor kregen jullie problemen met de autoriteiten. De overheid steunde namelijk de presidentskandidaat Kotcharian. Uw partner woonde soms ook bijeenkomsten bij van de partij Azatakanuttyun Joghovoert, en u veronderstelt dat die partij ook deelnam aan het politieke leven in Armenië (verkiezingen op verschillende niveau's, politieke acties, ...). U geeft aan dat de politieke oppositie sinds januari 2003 systematisch en constant wordt vervolgd, waarbij oppositieleden worden gearresteerd, en voor langere tijd worden opgesloten. In januari 2003 werd uw man de dag van de verkiezingen bedreigd door mannen met wapens. Uw man was waarnemer in een kiesbureau, en er kwamen 4 à 5 mannen binnen met wapens, en ze hebben een pak valse stembrieven in de stembus gestoken. Uw man diende klacht in bij de voorzitter van de centrale kiescommissie. Twee dagen later werd uw man opgebeld op zijn GSM, waarbij hij bedreigd werd. In maart 2003 werd uw dochter

Revohdyan Lucine (O.V. 5.631.302) meegesleurd in een steeg en bedreigd met een mes. U vermoedt dat ze verkracht is geworden. Er werd tegen haar gezegd dat ze tegen haar vader moest vertellen dat ze de volgende keer zou vermoord worden, als hij niet zou ophouden met politiek. U werd op 13 april 2004 tijdens een betoging opgepakt en opgesloten. U zag dat uw man bebloed in een politiewagen werd gezet. U zat vast tot 16 april 2004, en u moest een papier tekenen dat jullie nooit meer gingen deelnemen aan oppositieactiviteiten. U tekende. Ongeveer op 20 april 2004 zijn er mensen met zwarte uniformen bij jullie binnen gevallen, die de zetels hebben opengesneden, en de TV kapot hebben gebroken. Op 20 april 2004 had u een conflict met iemand van de politie, en hij heeft u laten opsluiten in een gekkenhuis. Ze hebben u daar spuiten gegeven, en u werd er vrijgelaten op 27 december 2005. Op 27 december 2005 brachten vrienden van uw man u naar Agarak. U verbleef dan 2 jaar en 4 maanden in Agarak. U kende daar geen problemen, en u leidde daar een redelijk open, normaal en sociaal leven. U bleef wel bang dat iemand u zou herkennen. U hebt ook medische problemen. Uw man leeft nu ondergedoken in een dorp, en als hij de kans krijgt, zal hij ook naar België komen. U verliet Armenië op 23 april 2008 met de wagen, en u reisde richting België. U kwam België binnen op 04 mei 2008, en u diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 16 mei 2008. De smokkelaars hebben uw paspoort ingehouden, en wilden dat niet teruggeven.

B. Motivering

U verklaart tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u problemen kende omdat u en uw man bij de presidentsverkiezingen van 2003 de HHsH steunden, en u geeft aan dat de HHsH (ofte de Armeens Algemeen Nationale Beweging) de kandidaat Artashes Geghamyan (Geghamian) steunde (CGVS, p. 4). Hierover dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, duidelijk blijkt dat HHsH (ofte de Armeens Algemeen Nationale Beweging) in de presidentsverkiezingen van 2003 officieel geen enkele van de geregistreerde kandidaten heeft gesteund, en blijkt bovendien dat de geschreven pers, die qua oriëntatie dicht bij de HHsH staat, na de eerste ronde van die verkiezingen de kandidaat Stepan Demirchyan heeft gesteund. Uit onze informatie blijkt verder dat Artashes Geghamian wel presidentskandidaat was, maar dat hij gesteund werd door de verkiezingsalliantie "Popular-Patriotic Bloc", bestaande uit de Nationale Eenheidspartij van Geghamian zelf, de Armeense Communistische Partij en de Socialistische Armeense Unie van vijf kleine partijen. Concluderend kan dan ook gesteld worden dat het ongeloofwaardig is dat u, hoewel u aangeeft tijdens de presidentsverkiezingen van 2003 samen met uw man de HHsH gesteund te hebben, waardoor u dan ook problemen zou gekend hebben, geen correcte informatie kan weergeven wat de positionering van de HHsH was bij deze verkiezingen. Er kan dan ook sterk getwijfeld worden aan uw politieke betrokkenheid bij deze verkiezingen, en bijgevolg kan er ook sterk getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen die u zou gekend hebben omwille van de politieke betrokkenheid van u en van uw man bij de HHsH.

Bijkomend moet worden vastgesteld dat uw voorstelling van de situatie van de politieke oppositie in Armenië in de periode 2003 - 2006 niet strookt met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. U verklaart uitdrukkelijk dat de politieke oppositie in Armenië sinds 2003 systematisch vervolgd wordt: leden van de oppositie worden opgepakt en opgesloten (CGVS, p. 5). U geeft daarbij aan dat die vervolging continu is, en dus niet alleen in verkiezingsperiodes (CGVS, p.5). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er tijdens de kiesperiode/referendaperiodes in de periode van 2003 tot 2006 inderdaad sprake was van een verhoogde spanning die geleid heeft tot intimidaties en kortstondige aanhoudingen. Na deze opstoten van agitatie is er echter geen sprake meer van het feit dat sympathisanten of leden van oppositiepartijen in de periode van 2003 tot 2006 gezocht worden in het kader van een gerechtelijk onderzoek of het slachtoffer zijn van daadwerkelijke vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Concluderend kan dan ook gesteld worden dat uw verklaringen ook hier niet stroken met de realiteit.

U verklaart tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u twee jaar en 4 maand elders in Armenië, namelijk in Agarak hebt verbleven, waar u geen problemen hebt gekend, en waar u een redelijk normaal en sociaal leven hebt kunnen leiden, en blijkt bovendien ook duidelijk dat er geen concrete aanleiding was voor uw vertrek (CGVS, p. 7). Concluderend kan dan ook gesteld worden dat uit uw verklaringen duidelijk kan worden afgeleid dat u over een intern Vluchtalternatief in Armenië kon beschikken, waar u zich veilig kon vestigen.

Gelet op het voorafgaande kan in uw hoofd geen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uw kinderen Revohdyan Liana (O.V. 5.631.308), Revohdyan Lucine (O.V. 5.631.302) en Revohdyan David (O.V. 5.631.311) op 18 september 2008 afstand hebben gedaan van hun asielaanvraag.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde diploma bevat informatie met betrekking tot uw studies, maar niet met betrekking tot de door u in het kader van uw asielaanvraag aangehaalde problemen. Derhalve wijzigt dit document niets aan bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid.

2.1.1. Verzoekster voert de schending aan van artikel 1, (A) 2 van het Verdrag van Genève, van het 1° Protocol betreffende de status van vluchteling en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

Aangaande de twijfels omtrent haar politieke betrokkenheid stelt zij dat zij, als huisvrouw, slechts zijdelings betrokken was bij de politieke activiteiten van haar man. Op basis van de documentatie kan er niet beslist worden over de geloofwaardigheid van het asielverhaal, er ontbreken rapporten van ooggetuigen en de algemene informatie is vreemd aan haar persoonlijke situatie. Zij leidde in Agarak een teruggetrokken en/of verborgen leven en nergens uit blijkt dat zij er zich veilig kan vestigen. De afstand van de asielaanvraag van haar kinderen, die geregulariseerd werden, doet geen afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar relaas.

2.1.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

2.1.3. Verzoeksters argumentatie gaat voorbij aan de vaststelling dat de kern van haar asielrelaas niet strookt met de bij het administratief dossier toegevoegde informatie. Zij beweerde namelijk dat haar echtgenoot en zijzelf in de problemen kwamen wegens hun steun bij de presidentsverkiezingen van 2003 aan een politieke partij en aan kandidaat Gehamyan, daar waar blijkens deze informatie deze partij alsdan geen kandidaat steunde en de door verzoekster vernoemde kandidaat werd gesteund door een andere partij. Ook verzoeksters voorstelling van de situatie van de politieke oppositie in Armenië in deze periode strookt niet met de informatie. Verzoeksters betoog dat zij slechts zijdelings betrokken was, is niet overtuigend gezien de problemen voortkomend uit het politiek engagement (van haar man) de rechtstreekse oorsprong vormt van haar vlucht. Het is de kern van haar relaas, zodat een foutieve weergave van de partij die zij zouden gesteund hebben haar geloofwaardigheid onherroepelijk ondermijnt. Ook de ontstentenis van enig bewijs ter staving van haar relaas en reisweg vormt een negatieve indicatie met betrekking tot verzoeksters geloofwaardigheid. Zij geeft bovendien niet aan ernstige en aanhoudende pogingen te hebben ondernomen om alsnog enige stavingsstukken te bekomen.

2.2.1. Aangaande het voorhanden zijn van een intern vluchtalternatief stelt verzoekster dat zij teruggetrokken en verborgen leefde. Er is een wezenlijk verschil tussen ergens tijdelijk verblijven en zich ergens vestigen.

2.2.2. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen legde verzoekster volgende verklaringen af: *“Nadien nog problemen? Op 27 december 2005 brachten vrienden van mijn man me naar Agarak: ik heb dan 2 jaar en 4 maanden in Agarak verbleven, tot het vertrek naar België. Hebt u veilig kunnen verblijven in Agarak? Ja, daar heb ik geen problemen gekend. Hebt u een open, normaal en sociaal leven kunnen leiden in Agarak? Redelijk: ik ging naar de winkel, en ik kwam af en toe in het dorp. Ik bleef wel bang dat iemand me zou herkennen. Waarom daar dan toch vertrokken? Ik wou naar mijn kinderen die al in België waren”* (gehoorverslag van 25 juni 2008, 7).

Deze verklaringen wijzen er niet alleen op dat verzoeksters vertrek uit Agarak niet is ingegeven door een vluchtelingenrechtelijke vrees, maar dat zij over een binnenlands vluchtalternatief beschikt. Haar verblijf in Agarak was langdurig en probleemloos. Luidens artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging, en van de verzoekende partij redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij in dat deel van het land blijft.

2.3. Gelet op wat voorafgaat kan in hoofde van verzoekster geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking genomen worden. De regularisatie van haar kinderen en de stelling dat de Commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met alle elementen uit het dossier vermogen niet een ander licht te werpen op de bestreden beslissing. Deze is gesteund op pertinente gronden, die de Raad tot de zijne maakt.

2.4. Verzoekster steunt haar vraag voor subsidiaire bescherming volledig op haar asielrelaas. Uit wat voorafgaat, blijkt dat dit relaas ongeloofwaardig is en dat er een binnenlands vluchtalternatief voorhanden is. Bijgevolg maakt zij ook niet aannemelijk dat zij om de redenen die zij in haar asielaanvraag aanhaalt een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 18 december 2008 door:

dhr. F. HOFFER, kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

F. HOFFER.